

Forfatter: Rosenkrantz, Niels

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Rosenkrantz, Niels (1820-02-21)

Citation: Rosenkrantz, Niels: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Rosenkrantz, Niels (1820-02-21)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 37. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000020.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kbhvn. 21 Febr. 1820.

— — — Om saa Dage faae vi min Broder Datter Georgette atter at see, efter hun i 6 Uger har været indelukket oppe paa sit Kammer med den gl. Mad. Cabott for Skarlagens Feberens Skyld, som hun nu vel har overstaaet. I den Tid have vore Bekjendte, især Fædre og Mødre skyet vores Huus. Nogen Forandring i de Fremmedes Levemaade, da de have vedtaget at spille Kaart mellem dem og med nogle faae Danske, meest hos Fosters, gjør ogsaa, at de ikke saa let blive siddende at sladre hos min Kone, som før. Dertilmed har Steigentesch været syg og holder sig meest inden Døre, hvilket gjør, at man tyer hen til ham om Aftenen og spiller ei Partie med ham.

Statsminister Kaas er itu i længere end 8 Dage meget lidende af Retension med heftig Krampe i Munden af Blæren, der gjør, at han skriger af Smerte. Han har endelig antaget Fenger, som vel idag sagde mig, at der ingen Fare var paafærde, men Årsagen til Sygdommen har han ikke vidst at hæve. Den Syge havde just forladt ei varmt Bad og følt sig lindret. Jeg sagde Fenger, at jeg brugte for at beholde de Kræfter, der endnu ere tilbage i den gamle Krop, det modsatte Middel, som består i at vaske mig nogle Gange om Ugen med Jis fra Top til Taa, hvorved jeg befinder mig ret vel. Stakkels gamle Fru Kaas. Hun havde faaet en Finne eller noget saadant ved Siden af Næsen. Fenger har maattet skjære Næse s. 38bort. Dronningen har været syg af de røde Hunde, men er nu atter vel.

Jøvrigt er her ikke meget, der fortjener at nævnes. Der skal være skudt for en Million Sedler ind i Bank Laanet. Det vil ei gjøre Kaalen seed, om ellers en Formindskelse af de i Omløb værende Sedler skulde kunne tilveiebringe en lavere og især stadigere Cours, som de Kløge have holdt for. Jeg er af den Mening, at saalænge Quartals Cours sættes, og Sedlerne ikke mere laanes ud eller tages imod i Gjælds Betaling, beroende paa Pant i Eiendomme m. m., saa vil Sedlernes Værd blive ved at stige og falde som Qvægsølvet i Veir Glasset til Baade for dem, der drive Haandværket.

Den 24de gjør Dernath mig en bedrøvende Beskrivelse over, hvad der foretages eller rettere sagt er strax i Begyndelsen bleven undladt at foretages mod de oprørske Militaire. Dronningens Frugtsommelighed var gaaet over Styr. Den bayerske Minister har stor Uret i at klage over, at Kjortelen, der syes paa i Wien, har saaet saa slet en Skabelon, da det just er for hans eller hans Landsmænds Skyld, at den er bleven saaledes tilskaaret, at den skal kunne passe til alle Kroppe. Forsaavidt som Mesteren paa Skræddersalen tør bilde sig ind, at det har lykkedes dem, maa de vente, at Andre ville sige: Det kalder jeg at sye, min gode Skrædder.

Dernath finder, at man bærer sig saa galt ad, at det tilsidst kan komme til en borgerlig Krig i Spanien. Feltherren, som skal agere imod de Oprørske, kan ikke forlade sig paa de Folk, han skal bruge, mindst paa dem, som have hørt til den Hær, i hvilken Opstanden er udbrudt. Han paastaaer, at dersom Kongen strax havde viist sig for Oprørerne, geleidet kun af nogle faa tilforladelige Officerer, havde Soldaterne kastet sig for hans Fødder og havde udleveret Officererne, men dertil havde vi ingen Kraft og vi lode os gjøre bange for, at der skulde udbryde Opstand i s. 39 Hovedstaden, hvilket Dernath kalder en skjændig Bagtalelse. Jeg antager gjerne, at der er Spørgsmaal om Storfyrstens Skilsmisse og om ei nyt Gistermaal. hvor uforligeligt end ei saadant er med den græske Kirkes Grundsætninger. Jeg kjender Intet til den Kinsinger, der reiser frem og tilbage. Den Altonaer Student Witt, som har gjort Opsigt i Weimar og andre Steder i Tydskland. og som senest furnerte Avis Artikler i London mod Preussiske Statsmænd, er reist til Frankrig for at træde i Tjeneste hos Seiglbevarer Serre, som nu er i Wien. Hans Oncle, ogsaa fta Altona. Eckstein. har nemlig gjort det franske Politie Tjenester i Belgien i 1815 og er nu Under Præfect i Provence. Det er stedse godt at have Bispen til Morbroder. Nu i Aften kommer en ved det russiske Gesandtskab i Stockholm ansat Leg. Secret, som Kurer. Formodentlig har Gesandten med ham faaet Meddelelser at gjøre om det Tydske Væsen. hvorom mig Intet er tilkommet siden fra den Kant, derimod fra London, hvoraf sees, at man der vil oppebie, hvad der kommer for Dagen i Wien. Alexander er ligesaa tilbageholdende saavel angaaende de Tydske Anliggender, som betræffende hvad der skal komme for Lyset i Paris. Folk i den Stad vilde gjerne nærme sig til dem i min Kones Føde Stad, men hendes fødte Husbond giver sig Tid og har ingen ret Tillid til den danske Hertug. — —